

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ
ສູນຄົ້ນຄວ້າພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ

ທ ບຸນເພັງ ສີຫອມຈັນ

ໂທ: 856 030 4907505; WhatsApp 02055818640

E-mail: bp.sihomchanh@yahoo.com

ແມງປີກແຂງສີເຫຼືອງຂອງໝາກແຕງ Yellow melon leaf beetle

ແມງປີກແຂງສີເຫຼືອງຂອງໝາກແຕງມີ
ຊື່ທາງວິທະຍາສາດວ່າ *Aulacophora*
femoralis (chinensis Weise) ຢູ່
ໃນ genus ຂອງແມງປີກແຂງ(beetles) ຢູ່ໃນ
ຄອບຄົວຂອງ Chrysomelidae ແລະຢູ່ໃນອັນ

ດັບຂອງ Coleoptera ເປັນແມງໄມ້ທີ່ສາຄັນ
ຂອງຕະກຸນໝາກແຕງເຊັ່ນ: ໝາກແຕງກວາ,
ໝາກໂມ, ໝາກອີ, ໝາກນ້ຳ ແລະ ແຕງຫວານ.

ລັກສະນະພິເສດຂອງແມງ:

1. ໄຂ່: ໄຂ່ຍາວ 1 ມມ, ໜ່ວຍມົນ, ສີເຫຼືອງ,
ທາງນອກຂອງໜ່ວຍໄຂ່ເປັນລັກສະນະຮູບ 6
ລ່ຽມຄ້າຍຄືກັບຮາງເຜິ້ງ ເວລາໄຂ່ໄກ້ຈະເປາະໄຂ່
ຈະເປັນສີຂາວ.
2. ໂຕອ່ອນ: ໄລຍະເປາະອອກມາໃໝ່ໂຕອ່ອນ
ຈະເປັນສີຂາວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຫົວກໍຈະກາຍເປັນ
ສີນ້ຳຕານ, ໂຕອ່ອນໄວເຕັມທີ່ຮ່າງກາຍຈະຍາວ
ປະມານ 12 ມມ, ສ່ວນຫົວຈະເປັນສີເຫຼືອງ
ປົນນ້ຳຕານ,ດ້ານໜ້າຊ່ວງທ້ອງຈະມີສີເຫຼືອງ,
ຊ່ວງກິ້ນຈະມີລັກສະນະຄືຊິ້ນນຸ່ນອອກມາ ແລະ
ທາງເທິງກໍຈະມີຂົນອ່ອນ.
3. ດັກແຕ້: ດັກແຕ້ມີຄວາມຍາວ 9 ມມ ເປັນ
ຮູບຮ່າງແບບຄ້ອນຕີ ທາງໃນຂອງດັກແຕ້ມີ
ລັກສະນະນ້ຳນົມເປັນສີເຫຼືອງຈາງ.

4. **ໂຕແກ່:** ລໍາໂຕຍາວປະມານ 9 ມມ, ຍາວຄ້າຍກັບໜ່ວຍໄຂ່, ໄວທໍາອິດ, ໄວສອງ, ສ່ວນເອິກ, ທ້ອງ ແລະ ໜ້າທ້ອງທາງນອກຈະເປັນສີດໍາ, ປົກທາງກົກຈະກວ້າງກວ່າປົກຢູ່ຫວ່າງໜ້າທ້ອງ.

ລັກສະນະການທໍາລາຍ: ໂຕແກ່ຂອງແມງມັກທໍາລາຍໃບໝາກແຕງ, ກ້ານອ່ອນ, ດອກ ແລະ ໝາກ. ໂຕແກ່ຈະດູດກິນນໍ້າລ້ຽງຈາກໃບ. ໃຊ້ຮ່າງກ່າຍເປັນຈຸດສູນກາງ ແລະ ມຸນຮ່າງກາຍໄປຕາມລັດສະໝີການກັດກິນອາຫານຢູ່ຕາມໃບຂອງພືດ, ຢູ່ໃບດັ່ງກ່າວກໍ່ຈະກາຍເປັນຮູບວົງມົນ, ຮູບເຄິ່ງວົງມົນ ຫຼື ເປັນຮູບໄຂ່ທີ່ເປັນຮູບໝາຍອາຫານໄວ້. ໂຕອ່ອນແມ່ນຈະອາໄສຢູ່ພື້ນດິນຈະທໍາລາຍຮາກຂອງພືດ, ໂຕອ່ອນໄວຍະທໍາອິດແມ່ນຈະທໍາລາຍຮາກຝ່ອຍ, ໂຕອ່ອນໄວສາມຈະກິນຮາກຫຼັກຂອງພືດເປັນອາຫານ. ກ່ອນທີ່ຈະເຈາະເຂົ້າໄປໃນ (ທີ່ລໍາລຽງອາຫານ) Xylem ແລະ Phloem (ທີ່ລິ່ງຮ່ວຍໄຂ່). ໃນເວລາດຽວກັນກໍ່ເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນເທິງຂອງໃບຕາຍໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ໝາກແຕງທີ່ໄກ້ກັບໜ້າດິນແມງດັ່ງ ກ່າວກໍ່ສາມາດດູກກິນອາຫານໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ທາງໃນຂອງໝາກເນົ່າ, ຂາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ລາຄ່າ.

ພືດຕິກໍາ ແລະ ການຢູ່ອາໄສຂອງແມງ: ໂຕແກ່ຢູ່ກັນເປັນກຸ່ມຂະໜາດນ້ອຍ, ມັກແສງ, ບິນໄດ້ຢ່າງຄ້ອງແຄ້ວ, ເມື່ອເວລາໂຕແກ່ກິນໃບພືດພວກມັນຈະໝູນໄປຮອບໆລັດສະໝີຂອງລໍາໂຕກັດມ້ວນຖິ້ມເສດອາຫານໄວ້ ແລະ ເປັນຮູບວົງມົນ, ເຄິ່ງວົງມົນໄວ້ທີ່ໃບ. ໂຕແກ່ໃນວົງຈອນຊີວິດຂອງມັນສາມາດປະສົມພັນໄດ້ຫຼາຍເທື່ອ ຫຼັງຈາກຈັບຄູ່ປະສົມພັນ 1-2 ວັນ ກໍ່ວ່າງໄຂ່ໄດ້, ໂຕແກ່ 1 ໂຕສາມາດວ່າງໄຂ່ໄດ້ 250-400 ໜ່ວຍ. ໄຂ່ສ່ວນຫຼາຍຈະເປັນກຸ່ມຫຼືກະແຈກກະຈາຍໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຂອງດິນໃກ້ກັບບ່ອນຮາກຂອງພືດ ທີ່ມີຮອຍວໍ້າເຂົ້າ. ໂຕອ່ອນທີ່ແຕກອອກມາໃໝ່ກໍ່ຈະມື້ນເຂົ້າໄປລີ້ຢູ່ໃນດິນ ຊອກບ່ອນອ່ອນຂອງພືດເພື່ອທໍາລາຍ, ທໍາອິດກໍ່ທໍາລາຍຮາກຝ່ອຍ, ຕໍ່ມາກໍ່ທໍາລາຍຮາກຫຼັກ ແລະ ເຄືອຂອງໝາກແຕງ, ໂຕອ່ອນໄລຍະສາມາດອາໄສຢູ່ນໍາຮາກຫຼັກຂອງພືດໄດ້ ຫຼື ຢູ່ທາງໃນສວນຮາກແກ້ວຂອງເຄືອແຕງກິນອາຫານ, ຫຼັງຈາກກິນເຄືອນີ້ໝົດກໍ່ຈະໄປຫາເຄືອໃໝ່. ເຮັດຮັງໃໝ່ຫຸ້ມຫໍ່ດອກໄມ້ໄກ້ກັບບ່ອນທີ່ຖືກທໍາລາຍຫຼັງຈາກເປັນໂຕແກ່ເຕັມທີ່

ການປ້ອງກັນ ແລະ ກໍາຈັດ:

1. **ວິທີການປ້ອງກັນເຂດຕະກໍາ:** ໂດຍການປູກພືດຕະກຸນຜັກກະລໍາ, ຜັກເຊີນາລີ, ສະຫຼັດ ແລະ ພືດຜັກຊະນິດອື່ນໆ ສັບປຽນເວລາການປູກການກໍາເນີນ, ການປູກແຕ່ຕົ້ນລະດູການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນໃນການລະບາດ, ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກການຄຸມໝານ, ໃນພື້ນທີ່ການຜະລິດແມ່ນເກັບເສດຫຍ້າ ແລະ ໄມ້ອອກໃຫ້ໝົດແລ້ວນໍາໄປຈູດຖິ້ມ. ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແມງດັ່ງກ່າວມາລີ້ຊ້ອນ ແລະ ໄຂ່ໃສ່.

2. **ການນໍາໃຊ້ຢາເຄມີ:** ຫາກພົບເຫັນໃນການລະບາດຂອງໂຕແກ່ແມ່ນສິດພົນດ້ວຍຢາ 10% Cypermethrin EC ໃນອັດຕາ 0.6 µg/L ຫຼື 20% Cyanothrin EC ໃນອັດຕາ 0.2 µg/L. ຖ້າຫາກພົບໃນໄລຍະໂຕອ່ອນທໍາລາຍແມ່ນໃຊ້ຢາ 90% Metrinlate EC ໃນອັດຕາ 0.15 µg/L ຫຼື Thionin EC ໃນອັດຕາ 0.25 µg/L ໂດຍການໃສ່ຕາມເທິງຂອງເຄືອ.